

sonlig Billiesyttring, skal jeg andrage paa Klage og Undersøgelse; thi det er for Meget, i et saa vigtigt Anliggende at stille en saadan sær personlig Billiesyttring imellem de tagne Beslutninger (Ja! Ja!).

Krigsministeren. Jeg opfordrer den ærede Taler til at sige, hvad han mener med den af ham nævnte sær personlige Billiesyttring.

Efterberning: Min Mening er den, at, naar de Planer vare blevne fulgte, der have været bragte til Omtale, da Loven blev besluttet, da havde Halvdelen af disse Recrutter været indkaldt til Begyndelsen af April Maaned, været indvøvet inden Slutningen af Mai og havde tjent som Afløsning af det Mandskab, som til den Tid havde meget rundeligt og et halvt Aar mere, end det burde, været til Tjeneste, og dernæst var den anden Halvdeel bleven indkaldt, for senere at afløse Resten. Saaledes har det været aftalt i Udvalget med Ministeriet, og derefter er Finantsbevillingen blevet indrettet, og saaledes har Sagen været bragt til Forhandling her for Thinget, og saaledes er den bleven forstaaet.

Krigsministeren: Hvad der er forhandlet mellem Udvalget og Ministeriet er mig aldeles ubekendt. — Jeg holder mig til den gjældende Lov, anden Rettefærdighed har jeg ikke. De Forhandlinger, der have fundet Sted mellem Udvalget og Krigsministeriet, maae have været mundtlige og ere mig ikke overleverede.

Efterberning: Jeg beder om Forladelse, de ere trykte, og, dersom den ærede Minister ikke sætter sig ind i Lovene i Genhold til den med Hensyn til dem stedfundne Behandling, vil han aldrig komme til at forstaae dem (Hør!) Jeg lægger ikke den ærede Minister dette til Last, men derimod hans Undergivne, som, da han indtraadte i Ministeriet, burde have gjort ham opmærksom derpaa; dersom der allerede dengang i Krigsministeriet var taget Forholdsregler, som tilsigtede et Foretagende af denne Art, og de ere blevne afbrudte, hvilket nok engang i sin Tid skal blive oplyst, saa siger jeg: saa har den ærede Minister Ret, thi det gaaer ikke an saaledes ved Ministerkister, der maae finde Sted efter den Forfatning, vi have, at forandre enhver administrativ Forholdsregel,

som er tagen i Genhold til den bestaaende Lov. Man kan med Hensyn til Fremtiden træde frem med nye Principer, man kan bringe nye Lovforslag frem, men Udviklingen kan ikke afændres efter en enkelt Mand's personlige Anskuelse. Han skylder sin Fortid at fuldbyrde den i Genhold til Loven, som den blev til, paa Tro og Love, som det ligger for Dagen, naar man undersøger Forhandlingerne.

Krigsministeren: Alt, hvad den ærede Taler her har sagt, er mig aldeles ubekendt.

Efterberning: Jeg kan kun beklage, at det er den ærede Minister ubekendt; det er meget beklageligt.

Da ingen Flere begjærede Ordet, var Forspørgslen hermed sluttet.

Man gif da over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Spørgsmaal om Fremme og eventuelt første Behandling af følgende Forslag fra Udvalget for Forretningsordenen:

Udvalget foreslaaer Thinget at vedtage følgende Beslutning:

„Thinget bemyndiger for sit Vedkommende den sidst valgte Formand til i Mellemtiden mellem nærværende og næste Rigsdagsammenkomst at træffe de Rigsdagens indre Orden vedkommende Foranstaltninger, der ikke taale Opfattelse.“

Formanden: Hvis Ingen begjærer Afstemning, skal jeg, da Forslaget kommer fra Forretningsudvalget, antage, at Thinget billiger, at det fremmes (Opford), hvilket saaledes er billigt. Jeg skal da gjøre det Forslag med Hensyn til Behandlingsmaaden, at Forslaget idag kommer til første, og imorgen til anden og endelig Behandling.

Ved den derpaa stedfundne Afstemning blev dette Forslag vedtaget eenstemmig med 55 Stemmer.

Formanden: Saaledes foreligger da selve Forslaget til første Behandling.

Ordføreren (Krieger): Jeg skal med Hensyn til, at Forslaget er fremkommet saa sildigt, tillade mig den Bemærkning, at Forretningsudvalget heller ikke i forrige Rigsdagsammenkomst gjorde noget Forslag af egen